

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201776
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319201776.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstríka, v spore žalobcu Mgr. P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, I., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, proti žalovanému Slovenská republika, zastúpená Úradom geodézie, kartografie a katastra SR, so sídlom Chlumeckého 2, P.O. BOX 57, Bratislava, IČO: 00 166 260, o náhradu škody 828,23 €, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 11C/2/2019-82 zo dňa 12.02.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol podľa ust. § 5 ods. 1, 2, 3 z. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a § 30 ods. 1 z. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) (I.) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej strane trovy konania v rozsahu 100 % (II.). Vychádzal z toho, že žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplata škody spôsobenej mu vo výške 822,23 € z dôvodu, že v právnej veci žalobcov 1/X. E. a 2/V. E., proti nemu vedenej pred Okresným súdom Čadca, sp. zn. 16C/203/2016, o vylúčení veci z exekúcie, bolo právoplatne rozhodnuté tak, že stavba rodinného domu č. XXX, postaveného na CKN parcele č. 254, ako aj táto parcela, sa vylučujú z exekúcie predajom nehnuteľností v jeho prospech s tým, že žalobcom v tejto veci bol proti nemu priznaný aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré boli vyčíslené v sume 822,23 €. Žalobcovia X. E. a V. E. žalobu založili na tom, že ako dlžníci si požičali od L. M. finančné prostriedky vo výške 14 000,- €, pričom za účelom zabezpečenia záväzku uzatvorili s ním zmluvu o zabezpečovacom prevode práv, na základe ktorej na neho previedli svoje vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam. Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor vyznačil L. M. ako vlastníka nehnuteľností pod č. V 7734/2010-562/10. Ďalej tvrdili, že L. M. finančné prostriedky vrátili, avšak ich vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľností zapísané nebolo. Žalobca s L. M. ako veriteľ uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu požičal 20 402,- €, pričom tieto mu L. M. nevrátil, preto sa domáhal svojich nárokov súdnou cestou, na základe čoho bol vydaný platobný rozkaz Okresného súdu Čadca sp. zn. 11Ro/8/2014, na základe ktorého v rámci exekučného konania si vymáhal svoj nárok. Súdna exekútorka zriadila exekučné záložné právo k uvedeným nehnuteľnostiam a vykonala ich dražbu, udelila aj príklep, avšak súd o schválení príklepu nerozhodol, pretože X. E. a V. E. sa domáhali vylúčenia veci z exekúcie, ktorému návrhu bolo vyhovievané a žalobca bol zaviazaný k náhrade uvádzaných trov konania. Žalobca tvrdil, že miestne príslušný katastrálny odbor pri zapisovaní vlastníckeho práva v konaní o návrhu na vklad pochybil, pretože zmluvu o zabezpečovacom prevode práva zapísal ako trvalý prevod vlastníckeho

práva, nakoľko jedným z jej atribútov je vyznačenie dočasnosti prevodu práva, ktorá náležitosť má za následok neplatnosť zmluvy. Navyše zmluva v časti určenia spôsobu výkonu zabezpečovacieho prevodu práva tento spôsob jednoznačne a určito nevymedzovala a taktiež neobsahovala ani najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby, z ktorých dôvodov (§ 553, § 553a, § 553b OZ), je absolútne neplatná a prevod nemal byť Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor vôbec zapísaný. V dôsledku pochybenia pracovníka bol ako vlastník k predmetnej nehnuteľnosti zapísaný L. M., ktorý však nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nim, preto sa žalobca na základe uvedeného obrátil so svojou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím na žalovaného, ktorému nebolo z jeho strany vyhovené. Ďalej mal súd prvej inštancie zato, že základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa z. č. 514/2003 Z. z. patrí nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu a škodou, ktoré podmienky sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná zodpovednosť povinného subjektu. Súčasne sa zaoberal aktívnou legitimáciou na strane žalobcu a poukazuje na ust. § 5 cit. zákona, ktorý stanovuje osobu, ktorej zákon umožňuje domáhať sa náhrady škody. Rozhodnutie Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru, na ktoré žalobca poukazuje, bolo vydané v konaní o návrhu na vklad, resp. o povolení vkladu, kde účastníkmi tohto konania tak, ako to vyplynulo z pripojeného spisu katastrálneho úradu, boli prevodcovia X. E., V. E. a nadobúdateľ L. M., t. j. návrh na povolenie vkladu do katastra na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práv predložili účastníci zmluvy, na základe ktorej skutočnosť rozhodnutím Správy katastra Žilina z 29.10.2010 (pod č. V 7734/2010) bola zmluva zavkladovaná vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam. Účastníctvo v konaní o návrhu na vklad upravuje § 30 ods. 1 z. č. 162/1995 Z. z. Katastrálneho zákona tak, že účastníkom konania o povolenie vkladu je účastník právneho úkonu, na základe ktorého má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti, pričom v danom prípade žalobca nebol účastníkom tohto konania, a preto nespĺňa predpoklady aktívne legitimovaného domáhať sa práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru a to aj v prípade, ak by boli splnené ostatné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a teda aj keby bola preukázaná nezákonnosť citovaného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nimi, z ktorého dôvodu sa ani nezaoberal vecnou stránkou podaného žalobného návrhu, a teda ani neskúmal predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, a preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol. To, že žalovaný bol v konaní 16C/203/2016 neúspešný, z ktorého dôvodu bol zaviazaný zaplatiť trovy konania, nepreukazuje aktívnu legitimáciu v súdnej veci, ktorá by mala byť splnenou podmienkou uplatnenia nároku v súvislosti s nesprávnym rozhodnutím o povolení vkladu žalovanej strany. Podmienku aktívnej legitimácie nespĺňal ani podľa § 5 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., nakoľko s ním konané nemalo byť ako účastníkom konania v konaní o povolenie vkladu a taktiež podľa § 5 ods. 3 z. č. 514/2003 Z. z., nakoľko rozhodnutie, na ktoré poukazoval, bolo vydané v konaní, na ktoré sa vzťahujú predpisy o správnom konaní.

2) O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na plný úspech žalovaného v spore mu ich priznal v rozsahu 100 %.

3) Proti uvedenému rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. zmeniť a nárok, vrátane trov konania, mu priznať v plnom rozsahu. K neexistencii aktívnej legitimácie poukázal na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 99/2007, podľa ktorého pre zodpovednosť štátu nie je významné, či poškodený bol účastníkom konania, v ktorého rámci došlo k nesprávnemu postupu, podstatné je iba to, či poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s uvedeným postupom. Mal za to, že ak nebol považovaný za účastníka predmetného konania na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor pod V 7734/10, nie je od neho možné požadovať, aby dosiahol zrušenie predmetného rozhodnutia pre nezákonnosť, a preto súd nesprávne zamietol jeho nárok. Ďalej poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/333/2009, podľa ktorého podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody podľa § 4 ods. 1 vety prvej z. č. 58/1969 Zb., t. j. zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť príslušným orgánom, bola procesnou podmienkou uplatnenia tohto práva, hmotnoprávne zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy SR. Splnenie tejto podmienky je potrebné v konkrétnych súvislostiach vykladať ústavne súladným spôsobom, t. j. tak, aby nebolo zmarené uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. Rešpektujúc preto zmysel a účel ochrany zaručenej týmto základným právom, v zmysle ústavného princípu vyplývajúceho z čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, teda s použitím teleologického výkladu, nebolo možné lipnúť na formálnom zrušení tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale bolo potrebné splnenie uvedenej

podmienky vykladať extenzívne, keďže okolnosti konkrétnej veci nasvedčujú splneniu podmienok zodpovednosti štátu v materiálnom zmysle, nebolo prípustné ustanovenie § 4 ods. 1 prvej vety z. č. 58/1969 Zb. interpretovať spôsobom, ktorý zodpovednosť štátu de facto vylučoval. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal existenciu škody a následnú príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu a škodou, pričom bolo jeho povinnosťou skúmať všetky podmienky nároku na náhradu škody a taktiež skúmať a zhodnotiť možnosť existencie mimoriadnych výnimočných okolností prípadu, z ktorých jednoznačne vyplýva nezákonná povaha predmetného rozhodnutia Okresného úradu Žilina, katastrálny odbor a priama príčinná súvislosť so vznikom škody, ktorú si uplatňoval, z ktorého dôvodu došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Konaním súdu prvej inštancie bolo porušené toto jeho základné právo. Rozhodnutie obchádza podstatu tohto základného práva, nakoľko práve ním bolo zamedzené jeho právo domáhať sa náhrady škody spôsobenej v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Takémuto oprávneniu prislúcha v zmysle právneho poriadku povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, čím došlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Súčasne poukázal na nález Ústavného súdu SR ÚS 25/2011, podľa ktorého zmyslom a účelom zákona č. 514/2003 Z. z. je ustanoviť v súlade s čl. 46 ods. 3 ústavy podmienky, za ktorých vzniká právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom, a to spôsobom, ktorý umožňuje odškodniť všetky prípady, v ktorých bola poškodenému spôsobená škoda takým rozhodnutím orgánom verejnej moci, ktorý sa neskôr ukázal ako nezákonný. Poukázal aj na to, že súd prvej inštancie neskúmal zákonnosť či nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a mal za to, že príslušný katastrálny odbor pri zapisovaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v konaní o návrhu na vklad č. V 7734/10 pochybil, nakoľko zmluvu o zabezpečovacom prevode práv zapísal ako trvalý prevod vlastníckeho práva, nakoľko jedným z atribútov takejto zmluvy je dočasnosť prevodu práva, absencia ktorej náležitosti má za dôsledok neplatnosť zmluvy. Zmluva navyše v časti určenia spôsobu výkonu zabezpečovacieho prevodu práva tento spôsob jednoznačne a určito nevymedzuje, taktiež neobsahuje ani najnižšie podanie v prípade dobrovoľnej dražby, a preto aj z týchto dôvodov je absolútne neplatná pre svoju neurčitosť podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, keďže vyvolala neistotu v obsahu práv a povinností účastníkov zmluvy pre prípad, že dlžník záväzok nesplní, pričom aj v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 16C/203/2016 bola konštatovaná absolútna neplatnosť tejto zmluvy, ktorá v žiadnom prípade nemala byť v konaní o návrhu na vklad zapísaná, nakoľko nemá oporu v zákone. Vzhľadom na uvedené mal za to, že došlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP.

4) Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako náležite odôvodnený a vecne správny potvrdiť. V tomto poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 467/08, podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha (§ 46 ods. 4, v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR) zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie a zdôraznil, že podľa čl. 51 ods. 1 Ústavy SR domáhať sa práv uvedených v čl. 46 Ústavy SR sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú. Pokiaľ nie sú zákonom stanovené podmienky splnené, žalobe o náhradu škody nie je možné vyhovieť, pričom zamietnutím žaloby nedochádza k porušeniu ústavného práva žalobcu. S právnou úpravou ustanovenou v čl. 51 ods. 1 Ústavy SR zákonodarca ustanovil podmienky na uplatnenie práv na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci v § 5 z. č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedené je stanovisko Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 99/2007 v prejednávanej veci bezpredmetné a bezpredmetný je aj poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu 4Cdo 333/2009, pretože sa týka zrušenia právoplatného rozhodnutia, ktorým mala byť spôsobená škoda ako podmienky vzniku práva na náhradu škody. Takisto rozhodnutie Ústavného súdu SR ÚS 25/2011 nijako nereflektuje na čl. 51 ods. 1 Ústavy SR a navyše nijako nespochybňuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný. Nestotožnil sa s tvrdením, že súd prvej inštancie neskúmal zákonnosť žalobcom označeného rozhodnutia orgánu verejnej moci, keďže vzhľadom na chýbajúcu aktívnu legitimáciu žalobcu nebolo potrebné zaoberať sa tým, či sú splnené jednotlivé podmienky vzniku práva na náhradu škody, t. j. ani otázkou, či predmetné rozhodnutie orgánu verejnej moci je alebo nie je zákonné. Mal za to, že jedným z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci, je aj existencia nezákonného rozhodnutia orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci, ktorá je v rozpore s právnym poriadkom SR alebo záväzkami SR vyplývajúcimi z

platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je viazaná a bolo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom (§ 6 ods. 1 z. č. 514/2003 Z. z.). Pokiaľ rozhodnutie, ktorým bola, resp. mala byť spôsobená škoda, nie je príslušným orgánom zrušené alebo zmenené, platí prezumpcia jeho správnosti. Doposiaľ nebolo preukázané zrušenie ani zmena rozhodnutia Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č. V 7734/10 a teda ani nezákonnosť uvedeného rozhodnutia. Rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/203/2016 nemožno považovať za rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým bolo predmetné rozhodnutie Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť, keďže súd nerozhodoval o zrušení alebo zmene citovaného rozhodnutia verejnej správy, teda nevydal, resp. nevyhlásil rozhodnutie vo veci nezákonnosti správneho aktu, ktoré by bolo záväzné pre rozhodnutie o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ani ohľadne otázky príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím orgánu verejnej moci a vznikom škody, t. j. nepreukázal, že medzi ním označeným rozhodnutím orgánu verejnej moci a škodou, ktorej náhrady sa domáha, je vzťah priamej a nesprostredkovanej príčinnej súvislosti a že škoda vznikla iba týmto rozhodnutím. Zodpovednosť totiž nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny a následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho (I. ÚS 177/08). Príčinná súvislosť nie je otázkou právnou, ide o otázku skutkovú. Podmienky zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej veci, sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. Aj podľa záveru Ústavného súdu SR protiprávne konanie musí byť bezprostrednou príčinou škody, aby bola daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody.

5) Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní, mal za to, že v konaní preukázal priamu príčinnú súvislosť a to pochybením Okresného úradu Žilina - katastrálny odbor, nesprávnym rozhodnutím o povolení vkladu č. V 7734/10 napriek absolútnej neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práv, na základe čoho bola voči žalobcovi podaná žaloba v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca sp.zn. 16C/3/2016, v ktorom ho súd zaviazal k náhrade trov konania, ktorých sa domáha.

6) Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na skutočnostiach uvedených vo svojom vyjadrení.

7) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalobca, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď odvolateľ neuviedol vo svojom odvolaní také skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí podľa ust. § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil.

9) Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalobcu krajský súd dopĺňa, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha podľa čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy SR zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie, keďže sa ho možno domáhať v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú, t. j. zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorého podmienky naplnené boli, keďže žalobca nebol účastníkom konania, v ktorom malo byť nezákonné rozhodnutie vydané (§ 5 ods. 1 cit. zákona) a ktorému tento priznáva právo na náhradu takto spôsobenej škody, a preto jeho žalobe nebolo možné vyhovieť, z ktorého dôvodu jej zamietnutím nedošlo k porušeniu ústavného práva žalobcu. Pritom nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 99/07 nie je na vec aplikovateľný,

keďže sa týka nesprávneho úradného postupu nevedúceho k nezákonnému rozhodnutiu (spočívajúcom v neposkytnutí zákonnej súčinnosti pozemkového úradu sťažovateľovi ako zhotoviteľovi komplexnej pozemkovej úpravy objednanej úradom, v dôsledku čoho mu vznikla škoda), kedy v zmysle nielen českej (z. č. 82/1998 Zb.), ale aj našej právnej úpravy (§ 9 zákona č. 514/2003 Z. z.) nemusí byť poškodený účastníkom konania, v rámci ktorého došlo k nesprávne úradnému postupu, žalobca pritom svoj nárok tvrdil a preukazoval z titulu nezákonného rozhodnutia.

10) Ďalej krajský súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k ďalšej odvolacej námietke žalobcu doplnia, že podmienka uplatnenia nároku na náhradu škody, vyplývajúca z ust. § 6 ods. 1 z.č. 514/2003 Z. z., t. j. zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená pre nezákonnosť príslušným orgánom, je procesnou podmienkou uplatnenia tohto práva, hmotnoprávne zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, ktorej splnenie je potrebné v konkrétnych súvislostiach vykladať ústavne súladným spôsobom, t. j. tak, aby nebolo zmarené uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci v zmysle ústavného imperatívu vyplývajúceho z čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, teda s použitím teleologického výkladu, a preto nemožno lipnúť na formálnom zrušení tvrdeného zákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie uvedenej podmienky vykladať extenzívne a pokiaľ okolnosti konkrétnej veci nasvedčujú splneniu podmienok zodpovednosti štátu v materiálnom zmysle, nie je prípustné uvedené ustanovenie interpretovať spôsobom, ktorý by zodpovednosť štátu de facto vylučoval. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR 4Cdo 333/2009 pritom vyplýva, že rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie stavebného povolenia sa predchádzajúce rozhodnutie o umiestnení stavby v územnom konaní, ukázalo ako nezákonné, t. j. podmienka zrušenia rozhodnutia o umiestnení stavby pre nezákonnosť príslušným orgánom mala byť považovaná za splnenú, keďže ním bolo rozhodnutie o umiestnení stavby negované a stalo sa bezpredmetné a bezúčinné. Žalobca však v priebehu konania ani len netvrdil, nielo preukazoval, že by na základe nejakého iného rozhodnutia, vydaného príslušným orgánom, bolo rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva L. M. V 7734/2010 takto negované a stalo sa bezpredmetné a neúčinné, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že L. M. je aj v súčasnosti na LV č. XXXX pre katastrálne územie E. vedený ako vlastník stavby - rodinného domu s. č. XXX, postaveného na CKN parcele č. 254, ako aj tejto parcely, čo je v súlade aj s nálezom Ústavného súdu SR II. ÚS 25/2011.

11) Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

12) Vychádzajúc aj z uvedených skutočností vysporiadajúc s podstatnými námietkami žalobcu, či už v prvostupňovom alebo odvolacom konaní, krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, keďže neboli splnené všetky podmienky pre uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, vrátane nároku na náhradu trov konania, ktorý bol žalovanému priznaný vzhľadom na jeho plný úspech vo veci, vzhľadom na ust. § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu.

13) O trovách odvolacieho konania žalovaného rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na ich náhradu a vzhľadom na plný úspech v odvolacom konaní taktiež v plnom rozsahu.

14) Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).